

Sygn. akt VII U 2450/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant: sekretarz sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 października 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. M. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2014 roku do 28 lutego 2017 roku.

Sygn. akt VII U 2450/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 października 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 z zm.), odmówił K. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy (decyzja – k. 132 akt rentowych).

W odwołaniu K. M. nie zgodził się z rozstrzygnięciem odmawiającym prawa do renty, wnosząc o zmianę decyzji w całości i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał na okoliczności dotyczące stanu zdrowia (odwołanie – k. 2 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 3. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

K. M. w dniu 07 lipca 2014 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony był uprzednio uprawniony do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 maja 1999 roku do dnia 31 lipca 2014 roku. Legitymuje się wykształceniem średnim zawodowym. Wykonywał pracę fizyczną w zawodzie ślusarza mechanika, robotnika budowlanego, konserwatora wodociągu.

W związku z rozpoznaniem wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny niezdolności do pracy ubezpieczonego i w orzeczeniu z dnia 31 lipca 2014 roku uznał wnioskodawcę za zdolnego do pracy. Wobec braku sprzeciwu decyzją z dnia 20.08.2014r. ZUS odmówił prawa do renty.

W dniu 01.09.2014r. wnioskodawca złożył sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. (k. 18 akt orzeczniczych) W wyniku przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu przekazano sprawę do rozpatrzenia komisji lekarskiej, która po uzupełnieniu dokumentacji medycznej ostatecznie w orzeczeniu z dnia 15 października 2014 roku nie uznała wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy. Przedmiotowe orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, tj. dokumentacji będącej przedmiotem analizy lekarza orzecznika oraz dodatkowo złożonej przez wnioskodawcę. W oparciu o powołane orzeczenie Komisji organ rentowy wydał w dniu 24 października 2014 roku zaskarżoną decyzję (okoliczności bezsporne).

Celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalności z zakresu chorób zakaźnych, gastrologii i neurologii (postanowienie - k. 5 a.s.). Sąd ustalił, że u ubezpieczonego występują : autoimmunologiczne zapalenie wątroby, dyspepsja, przepuklina rozworu przełykowego, napięciowy ból głowy.(opinia – k. 21 a.s.).

W opinii datowanej na dzień 16 lutego 2015 roku biegli stwierdzili, że początek choroby opiniowanego przypada na 1989r., kiedy doszło do zażółcenia spojówek. W 1998r. opiniowany był hospitalizowany w Klinice (...) z rozpoznaniem ostrego wirusowego zapalenia wątroby, ale nie ustalono wówczas czynnika etiologicznego. Następnie, na podstawie badań immunologicznych, rozpoznano autoimmunologiczne zapalenie wątroby. Badany od tego czasu pozostaje na terapii sterydowej. Ostatnia hospitalizacja w Oddziale (...) w C. miała miejsce w styczniu 2015r. Nadal utrzymuje się powiększenie wątroby i obecne są okresowe zaostrzenia w przebiegu choroby. Pozostaje pod stałą kontrolą Poradni (...). W ocenie biegłego hepatologa, charakter schorzenia pozbawia wnioskodawcę zdolności do pracy fizycznej. Z uwagi na wywiad zawodowy, biegły hepatolog uznaje opiniowanego za nadal nieprzerwanie okresowo - niezdolnego do pracy do 28.02.2017r. Badany zgłasza występowanie dolegliwości bólowo-dyspeptycznych, które nasilały się po sterydoterapii stosowanej w związku z zapaleniem wątroby. Kolejne badania endoskopowe poza niewielką przepukliną przeponową nie stwierdzały obecności zmian organicznych żołądka i dwunastnicy. W ocenie gastrologicznej dyspepsja i przepuklina rozworu przełykowego nie czynią niezdolności do pracy. Wnioskodawca ma lat 54 i wykształcenie zawodowe ślusarz-mechanik, obecnie nie pracuje. Ostatnio zatrudniony był jako robotnik budowlany do 1998r. We wrześniu 2014r. zgłosił się do poradni neurologicznej z powodu uporczywych bólów głowy. Otrzymał skierowanie na badanie MRI głowy. Badanie neurologiczne opiniowanego nie ujawnia odchyleń od stanu prawidłowego. Zgłaszane bóle głowy spełniają kryteria rozpoznania napięciowego bólu głowy. Wymagają przeprowadzenia badania nieobrazującego celem weryfikacji rozpoznania. Poddają się stosownej terapii i nie czynią niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym.

Opiniowany jest osobą chorą i wymaga dalszego systematycznego leczenia. Charakter choroby stanowi u opiniowanego przeciwwskazanie do świadczenia pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi i na stanowiskach pracy dotychczas wykonywanych. Biegli zgodnie uznali, że stan zdrowia badanego sprowadza nadal nieprzerwaną częściową i okresową niezdolność do pracy.(opinia – k. 21a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłych, w szczególności na wnioskach podanych przez biegłego specjalisty chorób zakaźnych z dnia 16 lutego 2015 roku. Biegli przeprowadzili bezpośrednie badanie ubezpieczonego, wnikliwie przeanalizowali jego dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i

posiadanych kwalifikacji. Biegli stwierdzili u skarżącego okresową częściową niezdolność do pracy. Wnioski zawarte w powołanej opinii są wystarczająco uzasadnione i z tych względów opinię Sąd uznał za wiarygodną, miarodajną i wyczerpującą, a przez to przedstawiającą wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99). Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie ustalenia stopnia niezdolności do pracy ubezpieczonej oraz daty jej powstania i okresu jej trwania. Należy wskazać, że organ renty nie zgłosił do powołanej opinii zastrzeżeń w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. M. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, póź. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpoznawanej sprawie Sąd badał przesłankę ustalenia na dalszy okres ubezpieczonemu prawa do świadczenia, tj. czy K. M. nadal jest niezdolny do pracy, ponieważ skarżący był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.07.2014 roku. Sąd nie badał pozostałych przesłanek natury formalnej, określonych w przepisie art. 57 i 58 ustawy emerytalnej.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami wywołanych w sprawie opinii biegłych, oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy ustalił K. M. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2014 roku do dnia 28 lutego 2017 roku, tj. na okres określony przez biegłych.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.